

Sygn. akt II Cz 292/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela P. M.

z udziałem małżonki dłużnika B. K. K.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 04.03.2015 roku,

sygn. akt XII Co 1679/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 292/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 04.03.2015 roku oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty także przeciwko małżonce dłużnika.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zgodnie z art. 787 kpc w brzmieniu obowiązującym od 20.01.2005 roku sąd może nadać klauzulę wykonalności także przeciwko małżonkowi dłużnika, jeżeli wierzyciel wykaże dokumentem prywatnym lub urzędowym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała za zgodą małżonka dłużnika. Możliwość zaspokojenia się z majątku wspólnego pozostawiono zapobiegliwości wierzycieli, w których interesie leży uzyskanie zgody małżonka na dokonanie czynności. Sąd Rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie wierzyciel nie wykazał okoliczności uzasadniających wniosek a w szczególności nie przedłożył opisanego wyżej dokumentu. Wierzyciel przedłożył wydruk z poczty elektronicznej korespondencji prowadzonej pomiędzy M. M. a małżonką dłużnika. W uzasadnieniu wniosku wierzyciel powołał się na fakt, że małżonka dłużnika brała udział w działalności gospodarczej w związku z czym wyraziła zgodę na powyższe zobowiązanie.

Sąd Rejonowy stwierdził, że z dołączonej korespondencji nie wynika, aby małżonka dłużnika wyraziła zgodę na zawarcie zobowiązań objętych przedmiotowym nakazem zapłaty. Sąd I instancji wskazał na treść postanowienia Sądu

Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28.09.2012 roku w sprawie I ACz 1681/12, z którego wynika, iż wymagany w niniejszej sprawie dokument musi określać jakiego zobowiązania dotyczy zgoda małżonka dłużnika a ogólna zgoda nie ma charakteru dokumentu o jakim mowa w art. 787 kpc. Sąd Rejonowy podzielił także poglądy wyrażone w uchwałach Sądu Najwyższego wydanych w sprawach III CZP 5/09 i III CZP 117/10.

W związku z powyższym na podstawie art. 787 kpc a contrario Sąd Rejonowy wniosek oddalił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł wierzyciel domagając się zmiany postanowienia i uwzględnienia wniosku ewentualnie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela należało uznać za bezzasadne. Sąd Okręgowy w pełni podziela poglądy przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia a dotyczące wymogów formalnych jakie musi spełnić dokument zawierający zgodę współmałżonka dla swej skuteczności.

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, iż wierzyciel nie dysponuje dokumentem ani urzędowym ani prywatnym, z którego mogłaby wynikać zgoda małżonki dłużnika na zaciągnięcie zobowiązania stwierdzonego przedmiotowym nakazem zapłaty. Zgoda taka musi być wyraźna i dotyczyć sprecyzowanej pod względem jej przedmiotu i zakresu czynności prawnej. Nie może ona mieć charakteru ogólnego ani też nieprecyzyjnego, wymagającego stosowania domniemań faktycznych opartych na innych okolicznościach nie zawartych w dokumencie. Innymi słowy z dokumentu musi wprost wynikać, iż określona czynność prawna, z której wynikło zobowiązanie stwierdzone następnie orzeczeniem sądu, została dokonana za zgodą małżonka dłużnika. Wierzyciel jak słusznie uznał Sąd Rejonowy tej przesłanki z art. 787 kpc nie spełnił, dlatego jego wniosek podlegał oddaleniu.

Jeszcze raz należy przy tym wskazać na szczególny charakter postępowania klauzulowego, w którym Sąd bada jedynie precyzyjnie określone przepisami warunki formalne i to na podstawie tylko tych środków dowodowych, które zostały wskazane w przepisach szczególnych.

O ile wierzyciel uważa, iż małżonka dłużnika winna ponosić odpowiedzialność za zobowiązania objęte przedmiotowym nakazem zapłaty może skorzystać ze zwykłej drogi dochodzenia swoich roszczeń tj. procesu, albowiem z całą pewnością nie dysponuje dokumentami umożliwiającymi uzyskanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika w tym szczególnym trybie jakim jest postępowanie klauzulowe.

Skoro wierzyciel nie podważył skutecznie zaskarżonego postanowienia, wniesione przez niego zażalenie należało oddalić na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc jako bezzasadne.